31997E0817

WSPÓLNE DZIAŁANIE
z dnia 28 listopada 1997 r.
przyjęte przez Radę na podstawie art. J.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie min przeciwpiechotnych

(97/817/WPZiB)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. J.3 i J.11,

uwzględniając ogólne wytyczne Rady Europejskiej obradującej w dniach 26 i 27 czerwca 1992 r., która wskazała obszary należące do strefy bezpieczeństwa, które od momentu wejścia w życie Traktatu o Unii Europejskiej mogą być przedmiotem wspólnego działania,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy uaktualnić i dalej rozwijać inicjatywy podjęte przez Unię Europejską w ramach wspólnego działania 96/588/WPZiB przyjętego przez Radę na podstawie art. J.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie min przeciwpiechotnych [1]; wspólne działanie zostało przyjęte z uwzględnieniem rezultatów konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub niekontrolowane skutki, zwanej dalej „Konwencją z 1980 r.";

rezolucja Rady z dnia 22 listopada 1996 r. o zwalczaniu min przeciwpiechotnych ustaliła pewne środki, które mogą być podjęte, i kryteria, które powinny kierować przyznawaniem środków finansowych dla projektów usuwania min;

przyjmując z uznaniem przyjęcie w Oslo dnia 18 września 1997 r. międzynarodowej Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu oraz jej otwarcie do podpisu w Ottawie w dniach 3 i 4 grudnia 1997 r.;

uwzględniając przyjęcie przez Pierwszy Komitet 52. Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji dotyczącej Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu, rezolucję o działaniach mających na celu wprowadzenie zakazu min przeciwpiechotnych oraz rezolucję dotyczącą Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki;

decyzję Rady z dnia 28 listopada 1997 r. w sprawie wykonania wspólnego działania 96/588/WPZiB dotyczącego min przeciwpiechotnych, mając na względzie wspólne finansowanie nadzwyczajnych apeli z Międzynarodowego Czerwonego Krzyża [2], przeznaczono 8 milionów ECU na wspólne finansowanie „nadzwyczajnego apelu" Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża;

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Unia zobowiązuje się do dążenia do całkowitej eliminacji min przeciwpiechotnych na całym świecie, a także do przyczyniania się do rozwiązywania problemów już spowodowanych przez ten rodzaj broni. Celem niniejszego wspólnego działania jest wsparcie szeroko zakrojonych działań politycznych i praktycznych już podjętych przez Unię w dążeniu do tych celów.

[1] Dz.U. L 260 z 12.10.1996, str. 1.

[2] Dz.U. L 338 z 9.12.1997, str. 5.

Aby osiągnąć powyższe cele, niniejsze wspólne działanie składa się z trzech elementów wymienionych w tytułach I, II i III:

— ciągłych wysiłków politycznych Unii w dążeniu do osiągnięcia tych celów,

— wspólnego moratorium na transfery oraz wspólnego moratorium na produkcję min przeciwpiechotnych,

— wielopłaszczyznowego udziału Unii w usuwaniu min i w działaniach pokrewnych.

TYTUŁ I

Artykuł 2

Unia stawia sobie za cel doprowadzenie do całkowitej eliminacji min przeciwpiechotnych na całym świecie i przyjmuje z uznaniem Konwencję o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu.

Artykuł 3

1. Wszystkie Państwa Członkowskie:

— podejmują wszelkie możliwe działania, aby ratyfikować w krótkim czasie, bez odwoływania się do przepisów dotyczących odroczenia stosowania, zmieniony protokół II o minach przeciwpiechotnych, a także nowy protokół IV o oślepiającej broni laserowej, załączony do Konwencji z 1980 r.,

— podejmują działania, aby dostosować się do zakazów i ograniczeń zawartych w protokołach wymienionych w tiret pierwszym do czasu ich wejścia w życie.

2. Unia wspiera powszechne przystąpienie do Konwencji z 1980 r., w szczególności do jej zmienionego protokołu II i nowego protokołu IV.

W tym celu Prezydencja odpowiednio podejmuje działania, zgodnie z warunkami określonymi w art. J.5 ust. 3 Traktatu.

3. Dodatkowo, w celu wspierania przystąpienia i stosowania zmienionego protokołu II, Państwa Członkowskie aktywnie przyczyniają się do corocznych konferencji Wysokich Umawiających się Stron, określonych w jego art. 13.

4. Państwa Członkowskie Unii, które podpiszą międzynarodową Konwencję o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu, dokładają wszelkich starań, aby ratyfikować ją w możliwie najkrótszym czasie.

5. Państwa Członkowskie Unii podejmują właściwe działania, aby stosować się do celów międzynarodowej Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu, do momentu jej wejścia w życie.

6. Unia przyjmuje z uznaniem wszelkie wysiłki podejmowane przez sygnatariuszy międzynarodowej Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu, w celu promowania powszechnego przystępowania do niej.

Dążąc do osiągnięcia celów wymienionych w art. 1, Prezydencja może, jeśli jest to właściwe, podjąć działania zgodnie z warunkami określonymi w art. J.5 ust. 3 Traktatu.

7. Dodatkowo, w celu wspierania działania i wykonania Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu, Państwa Członkowskie Unii podejmują działania, aby aktywnie uczestniczyć w konferencjach organizowanych po otwarciu Konwencji do podpisania.

8. Unia dąży do wspierania na wszystkich odpowiednich forach, w tym podczas konferencji rozbrojeniowej, wszystkich wysiłków, które mogą przyczynić się do osiągnięcia celów, które sobie stawia na mocy art. 1.

9. Unia koncentruje swą uwagę na tych państwach trzecich, które kontynuują nieodpowiedzialne dostarczanie i niekontrolowane stosowanie min przeciwpiechotnych.

TYTUŁ II

Artykuł 4

Dążąc do osiągnięcia celów ustanowionych na mocy art. 1 i bez uszczerbku dla już podjętych środków krajowych, Państwa Członkowskie:

— wykonują wspólne moratorium na transfery wszystkich min przeciwpiechotnych. Powstrzymują się od wydawania nowych licencji na transfer technologii umożliwiających produkcję min przeciwpiechotnych przez państwa trzecie,

— podejmują środki prawne konieczne do wykonania wspólnego moratorium na produkcję wszystkich min przeciwpiechotnych.

TYTUŁ III

Artykuł 5

Działania Wspólnoty Europejskiej

W ostatnich latach Wspólnota Europejska zwiększyła swój wkład w usuwanie min oraz pomoc dla ofiar w ramach pomocy humanitarnej, odbudowę i współpracę dla rozwoju. Komisja będzie nadal wspierać te działania, które stanowią ważną część działań Wspólnoty w stosunku do niektórych państw trzecich. Wspólnota będzie również kontynuować prace badawcze związane z usuwaniem min.

Artykuł 6

Działania szczególne i wkład finansowy Unii

1. Poza działaniami Wspólnoty Europejskiej wymienionymi w art. 5 i bez uszczerbku dla dwustronnych wkładów Państw Członkowskich Unia w sposób ciągły wspiera międzynarodowe wysiłki mające na celu usuwanie min i pomoc dla ofiar. Oferuje pomoc lub wspiera finansowo programy lub projekty w odpowiedzi na prośby organizacji regionalnych, władz państwa trzeciego, Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża, Narodów Zjednoczonych lub innych odpowiednich organizacji. Taka pomoc może składać się z dalszych wkładów do Dobrowolnego Funduszu Powierniczego ONZ. Jest ona sprawiedliwie dzielona między programy lub projekty usuwania min oraz te zajmujące się pomocą dla ofiar.

2. Każdy wkład w pomoc w działaniach związanych z usuwaniem min powinien być przeznaczony do działań priorytetowych dla Unii. Prezydencja, we współpracy z Komisją, nawiąże kontakty konieczne w celu zdefiniowania warunków korzystania z wkładów Unii. Wydatki poniesione w związku z wprowadzaniem w życie ust. 1 będą zarządzane zgodnie z procedurami Unii i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu.

3. Kiedy Rada decyduje o wykonaniu lub wsparciu danych działań, ustala finansowanie dla nich oraz ustala wytyczne co do priorytetów w pomocy Unii, które mogą w szczególności przyjmować następujące formy:

— udział w działaniach mających na celu usuwanie min,

— pomoc ofiarom, w tym pomoc w ich rehabilitacji,

— szkolenie specjalistów w usuwaniu min oraz instruktorów usuwania min,

— stworzenie bazy danych dotyczących działań mających na celu usuwanie min,

— działania mające na celu szerzenie wiedzy o minach.

4. Na mocy art. J.3 ust. 2 Traktatu Rada określa warunki wprowadzenia w życie konkretnych działań Unii, biorąc pod uwagę możliwe korzyści wyznaczenia w pewnych przypadkach osoby odpowiedzialnej za wykonanie danego działania na miejscu.

5. Zgodnie z art. J.4 ust. 2 Traktatu Unia utrzymuje możliwość odwołania się do Unii Zachodnioeuropejskiej dla opracowania i wykonania szczególnych działań w zakresie pomocy w usuwaniu min.

Artykuł 7

Spójność działań Unii

1. Rada i Komisja są odpowiedzialne za spójność działań Unii w zakresie usuwania min, w tym udzielania pomocy ofiarom. Zapewniają one wprowadzenie w życie działań każdej z nich, obie zgodnie ze swymi kompetencjami.

2. Państwa Członkowskie dążą do podniesienia skuteczności ich narodowych udziałów w usuwaniu min i pomocy dla ofiar. Tak dalece jak to możliwe, działania podjęte zgodnie z art. 6 będą koordynowane z działaniami Państw Członkowskich i Komisji.

Artykuł 8

Koordynacja udziału Unii

1. Rada decyduje o:

— podziale wkładów finansowych wymienionych w art. 6,

— ustanawianiu priorytetów w wykorzystaniu tych środków,

— ustalaniu warunków dla wprowadzania działań szczególnych Unii.

2. Zgodnie z warunkami określonymi w art. J.5 ust. 3 Traktatu Prezydencja:

— zapewnia współpracę z Organizacją Narodów Zjednoczonych, Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża i wszystkimi pozostałymi zaangażowanymi organizacjami,

— nawiązuje z organizacjami regionalnymi i państwami trzecimi kontakty wymagane do wprowadzenia w życie działań szczególnych Unii.

Regularnie informuje odpowiednie organy Rady o wynikach tych kontaktów.

3. Wszystkie istotne informacje są dostarczane odpowiednim organom Rady, tak aby umożliwić Radzie i Komisji zapewnienie, przy zachowaniu jak najlepszych warunków, spójności zewnętrznego działania Unii.

Artykuł 9

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Zastępuje ono decyzje 95/170/WPZiB, 96/251/WPZiB i 96/588/WPZiB.

Artykuł 10

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 1997 r.

W imieniu Rady

G. WOHLFART

Przewodniczący